*भरण्य्, °ण्यति (संभरणे).

भरण्य 1) *Adj. *to be cherished or protected.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes der Muni. — 3) *f. (आ) und n. *Lohn.* — 4) *n. *a) cherishing, maintaining.* — *b)* = भरण 2).

*भरण्यभुज् m. *Lohndiener, Diener.*

*भरण्याद्धा f. *Tiaridium indicum.*

*भरण्यु m. 1) *Beschützer, Herr.* — 2) *Freund.* — 3) *Feuer.* — 4) *der Mond.* — 5) *die Sonne.*

भरत 1) m. *a)* Bez. *des* Agni, *der durch die Pflege der Menschen lebendig erhalten wird.* — *b) ein best.* Agni mit einem Sohne desselben Namens. — *c) *Priester.* — *d) Schauspieler.* °मात्रक m. *ein einfacher Sch.* Prasannar. 2,16. — *e) *Weber.* — *f)* Bein. α) Rudra's. — β) eines Manu. — *g)* N. pr. α) verschiedener Fürsten und auch anderer Männer RV. 5,54,14. 6,16,4. 7,8,4. Çat. Br. 6,8,1,14. 13,5,4,21. — β) Pl. eines Stammes, *der Nachkommen eines* Bharata TBr. 1,7,4,2. Ait. Br. 2,25. Çat. Br. 5,4,4,1. Nach den Lexicographen auch = शबर. — *h) das von einem* Bharata *verfasste Lehrbuch über Schauspielkunst.* — 2) f. भरता N. pr. einer Apsaras VP.² 2,82. — 3) f. भरती N. pr. *a)* einer Tochter des Agni Bharata. — *b)* eines Flusses VP.² 2,199. — 4) *n. Pl. N. pr. eines Varsha.

भरतऋषभ m. Bein. Viçvâmitra's Ait. Br. 7, 17. Das Versmaass verlangt भरतर्षभ.

भरतखण्ड n. Bez. eines *Theils* von Bhâratavarsha.

भरतत्व n. *die Benennung* Bharata.

भरतद्वादशाह m. *eine best. Begehung.*

भरतपाल m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 14, 399.

भरतपुत्र (291,7. Bâlar. 4,15) und *°क m. *Schauspieler.*

भरतपुर n. N. pr. einer *Stadt.*

*भरतप्रसू f. Bein. der Kaikeji, *der Mutter* Bharata's.

भरतमल्ल und °मल्लिक m. N. pr. zweier Gelehrter.

भरतरोह m. N. pr. eines Mannes.

भरतर्षभ m. *der Edelste unter den* Bharata, Bein. verschiedener Männer.

*भरतवर्ष n. N. pr. eines Varsha, = भारत.

भरतशार्दूल, भरतश्रेष्ठ und भरतसत्तम m. = भरतर्षभ.

भरतसूत्र n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भरतसेन und भरतस्वामिन् m. N. pr. verschiedener Gelehrter.

भरताग्रज m. Bez. Râma's.

भरतार्णव m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भरताश्रम m. N. pr. einer *Einsiedelei.*

भरतेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha.

*भरथ m. 1) *Welthüter.* — 2) *Feuer.*

भरद्वाज m. 1) *Feldlerche.* — 2) N. pr. eines Ṛshi. भरद्वाजस्य ग्रदारसृत् und ग्रदारसृतौ, ग्रर्कौ, उपक्वौ, गाधम्, नकानि, पृश्निनी, प्रासाकम्, वृक्त्, मौक्षे, यज्ञायज्ञीयम्, लोमनी, वाजकर्मीयम्, वाजभृत्, विषमाणि, व्रतम्, शुन्ध्युः und सैन्धुक्षितानि Namen von Sâman Ârsh. Br. — 3) *ein best.* Agni. — 4) *N. pr. einer Oertlichkeit.

*भरद्वाजक m. *Feldlerche.*

भरद्वाजगार्गपरिणयप्रतिषेधवादार्थ m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भरद्वाजधन्वन्तरि m. N. pr. eines göttlichen Wesens Çâṅkh. Gṛhj. 2,14.

भरद्वाजशिक्षा f., भरद्वाजसंहिता f., भरद्वाजसूत्र n. und भरद्वाजस्मृति f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

भरद्वाजिन् m. °जिनां व्रतम् Name eines Sâman.

भरध्यै Dat. Infin. zu 1. भर् RV. 6,66,3. 67,4.

भरत् 1) Adj. Partic. von 1. भर्. — 2) m. Pl. Bez. *der Kriegerkaste* Tândja-Br. 18,10,8.

*भरम m. N. pr. eines Mannes.

भरस् n. *das Tragen, Halten, Hegen.* Vgl. ऊर्ध्वभरस्, विश्वभरस् und संभरस्.

भरक्पाल m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 276,*a*,1.

भरक्षति 1) f. *Kampfruf.* — 2) Adj. *Kampf —, oder Jubelruf erschallen lassend.*

भरकेशरवृत्ति (भरकेश्वर°?) f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 753.

भरि Adj. in ग्रात्मं°, *उदरं°, कुक्षिं° und संभरि.

*भरिणी Adj. f. zu 2. भरित.

1. भरित Adj. *voll, gefüllt, voll von, — gefüllt mit* (Gen. oder im Comp. vorangehend).

2.*भरित Adj. (f. आ und भरिणी) = हरित.

भरित्र n. *Arm* nach Nigh.; eher *Schlägel.*

*भरिमन् m. 1) *das Tragen, Ernährung.* — 2) *Hausstand, Hauswesen, Hausgesinde.*

भरिष Adj. *raub —, beutelustig.*

भरीमन् m. 1) *Nahrung.* — 2) **Hausstand, Hauswesen, Hausgesinde.*

भरु m. 1) **Herr.* — 2) **Gatte* Gal. — 3) Bein. Vishṇu's und Çiva's. Du. als Bez. beider Kâd. 1,13. — 4) **Gold.* — 5) **das Meer.*

भरुक m. N. pr. eines Fürsten.

भरुकच्छ m. N. pr. 1) Pl. eines Volkes, Sg. eines Landes MBh. 2,51,10. Vgl. Βαρύγαζα. — 2) eines Schlangendämons.

भरुकच्छप m. Pl. = भरुकच्छ 1) Varâh. Bṛh. S. 5,40.

भरुज 1) m. *a) *Schakal.* — *b) geröstete Gerste* Âpast. — 2) *f. आ und ई *in Schmalz gerösteter Reis* Ganar. 52.

*भरुटक n. *gebratenes Fleisch.*

भर्भर 1) Adj. (f. आ) wohl Bez. *einer best. Farbe.* — 2) f. ई vielleicht *ein best. schädliches Thier* AV.

*भर्भरटक n. *gebratenes Fleisch.*

भरेषुज Adj. *in Kämpfen vorhanden,* so v. a. — *dienlich.*

भरेषुजनगरी f. N. pr. einer *Stadt.*

भर्ग 1) m. *a) strahlender Glanz.* — *b)* Bein. α) Çiva-Rudra's. Als Bez. *der Zahl eilf* Ganit. Bhag. 6. — β) *Brahman's. — *c)* N. pr. α) verschiedener Männer. — β) Pl. eines Volkes MBh. 6,9,51. — 2) n. Name eines Sâman.

भर्गभूमि m. N. pr. eines Fürsten VP.² 4,39.

भर्गशिखा f. Titel eines Werkes.

भर्गस् n. 1) *eine Ehrfurcht gebietende Erscheinung.* — 2) *Bein. Brahman's. — 3) Name eines Sâman.

भर्गस्वत् Adj. *imponirend* (Stimme).

भर्गायण m. Pl. wohl fehlerhaft für भा°.

*भर्ग्य m. Bein Çiva's.

भर्कु m. N. pr. eines Dichters.

भर्ज् s. 1. भ्रज्ज्.

भर्जन 1) Adj. *röstend, bratend,* so v. a. *zu Nichte machend.* — 2) n. *a) das Rösten.* — *b) Pfanne zum Rösten* Âpast. Çr. 16,9.

भर्ण in सहस्रभर्ण.

1. भर्तर् (भर्तर् Çat. Br. 14,4,1,19) Nom. ag. mit Gen. oder am Ende eines Comp. 1) m. *a) Träger* 44,22. — *b) Erhalter, Ernährer* Taitt. Âr. 3,14,1. — *c) Herr, Gebieter, Haupt, Chef, Aufseher.* — 2) f. भर्त्री *Erhalterin, Ernährerin, Mutter.*

2. भर्तर् Nom. ag. *Gatte.*

भर्तव्य Adj. 1) *zu tragen.* — 2) *zu erhalten, zu ernähren, zu pflegen.* — 3) *zu dingen, zu besolden, zu halten.*

भर्तृक am Ende eines adj. Comp. (f. आ) = 2. भर्तर् *Gatte* 128,5.

भर्तृघ्नी f. *eine Mörderin ihres Gatten.*

भर्तृजय m. *Beherrschung des Gatten* Râgat. 7, 200.

भर्तृत्व n. Nom. abstr. zu 2. भर्तर् *Gatte.*

भर्तृदारक 1) m. *Kronprinz.* — 2) f. °रिका *Königstochter, Prinzessin* Kâd. 192,6. 202,12.

भर्तृडुक्तिर f. = भर्तृदारक 2) Kâd. 202,14. 219,1.